

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/152/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712204515
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3712204515.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: M. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. 9, R., právne zastúpený JUDr. Dušan Divko, advokát, spol. s r.o. so sídlom Šoltésovej 346/1, Považská Bystrica, proti odporkyni B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX-XX, A. N., v konaní o zaplatenie sumy 1.936,02 eur, na odvolanie navrhovateľa a na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, zo dňa 21. januára 2013, č.k. 8C/203/2012-53, v senáte, jednohlasne takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - vo výroku o náhrade trov konania, **p o t v r d z u j e.**

Odvolanie odporkyne **o d m i e t a.**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, okresný súd zaviazal odporkyňu, zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.936,02 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a súčasne ju zaviazal k povinnosti nahradiť navrhovateľovi trovy konania a trovy právneho zastúpenia vo výške 475,74 eur, na účet JUDr. Dušana Divku, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení svojho rozhodnutia, prvostupňový súd uviedol, že navrhovateľ sa domáhal od odporkyne zaplatenia 1.936,02 eur. Navrhovateľ odôvodnil svoj návrh tým, že uznesením okresného súdu o schválení zmiernu, vo veci vyporiadania BSM, č.k. 8C/77/2009-169, zo dňa 9. 6. 2010, ktorý bol vykonateľný dňa 21.07.2010, bola odporkyňa zaviazaná zaplatiť mu čiastku 14 000,- eur do 30 dní od právoplatnosti schváleného zmiernu. Navrhovateľ uviedol, že v exekučnom konaní u súdnej exekútorky Marcely Šujanovej, sa domáhal zaplatenia čiastky 12.600,- eur. Exekúcia sa vedie pod spisovou značkou 7Er/20/2011. Uznesením č.k. 7Er/20/2011 zo dňa 26.10.2011, súd exekúciu zastavil v časti o vymoženie 481,92 eur, nakoľko odporkyňa si započítala svoju pohľadávku voči navrhovateľovi, dňa 17.05.2011. Podľa navrhovateľa, si odporkyňa neplní svoju povinnosť a je v omeškaní od 22.07.2010, preto navrhovateľ požadoval úroky z omeškania, v zmysle Občianskeho zákonníka vo výške 9% ročne. Uviedol, že odporkyňa je v omeškaní s istinou 12.118,08 eur, za čas od 22.07.2010, do 17.04.2012, teda do dňa podania návrhu na začatie konania, t.j. za 636 dní, úrok z omeškania, predstavuje sumu 1.900,38 eur. Zo sumou 481,92 eur, je odporkyňa v omeškaní od 22.07.2010, do 17.05.2011, teda do dňa započítania, čo predstavuje sumu 35,64 eur. Celkom navrhovateľ žiadal, aby mu odporkyňa zaplatila úrok z omeškania, vo výške 1.936,02 eur.

Prvostupňový súd ďalej s poukazom na ust. § 517 ods. 1, 2 OZ a § 160 ods. 1 veta prvá, O.s.p., ust. § 3, Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. uviedol, že z dokazovania mal za preukázané, že odporkyňa mala splniť svoj záväzok vyplatiť 14.000,- eur z BSM navrhovateľovi, do 21.07.2010. Od nasledujúceho dňa

sa teda dostala do omeškania a navrhovateľovi náležali za dobu, po ktorú bola odporkyňa v omeškani, úroky z omeškania. Úroky z omeškania si navrhovateľ vyčíslil správne, pretože v danom období bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 1 %, teda po zvýšení o 8 perc. Bodov, je úrok z omeškania vo výške 9 % a v tejto výške, si úroky aj navrhovateľ uplatňoval. Preto navrhovateľ, má právo na požadovaný vyčíslený úrok z omeškania zo sumy 481,92 od 22.07.2010 do 17.05.2011, kedy došlo ku zániku jeho pohľadávky voči odporkyni započítaním, teda vo výške 35,64 eur (9% zo sumy 481,92, t.j. 0,118 eur denne, za 300 dní omeškania). Taktiež má právo na požadovaný vyčíslený úrok z omeškania zo sumy 12.118,08 eur od 22.07.2010 do 17.04.2012, kedy podal na súd návrh na začatie konania t. j. za 636 dní, pričom denný úrok z omeškania, predstavuje sumu 2,98 eur, keďže preukázateľne s touto sumou, bola odporkyňa v omeškani. Po vyčíslení, tvoria priznané úroky z omeškania čiastku 1.900,36 eur. Súd preto návrhu navrhovateľa, v celom rozsahu vyhovel.

O trovách konania, prvostupňový súd rozhodol za použitia § 150 ods. 1, veta prvá O.s.p. a odporkyňu, ako neúspešnú účastníčku v konaní, zaviazal k náhrade trov konania len v rozsahu 50%, s odôvodnením, že právny zástupca navrhovateľa, požadoval náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia vo výške 790,08 €, ktorá suma pozostáva z odmeny advokáta za prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na vydanie platobného rozkazu, zastupovanie pri pojednávaní, každý úkon za 149,40 eur, zastupovanie na dvoch pojednávaniach, na ktorých sa nerozhodlo meritórne vo veci po 37,35 (1/4 hodnoty úkonu), náhradu hotových výdavkov 4 x 7,63 a 1 x 7,81 eur a súdny poplatok za návrh 116,- eur. Podľa názoru súdu, je nutné považovať nepriaznivé majetkové pomery odporkyne, ktoré boli zistené v priebehu rozhodovania o žiadosti odporkyne o oslobodenie od súdnych poplatkov, za dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by súd oprávňovali k tomu, aby nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania v plnej výške. Súd predovšetkým prihliadal na to, že za tieto nepriaznivé finančné pomery odporkyne, je čiastočne zodpovedný aj navrhovateľ tým, že si neplní svoju výživovaciú povinnosť voči deťom, ktoré sú zverené do osobnej starostlivosti matky, v stanovenom rozsahu. Je však potrebné poznamenať, že aj samotná odporkyňa svoju zlú finančnú situáciu nerieši konštruktívne, keď odporkyňa, hoci má byť, v ktorom nebýva, tento neprenajíma a nezískava tak z neho možné nájomné a nerieši svoju finančnú situáciu, prípadnou výmenou tohto bytu za menší, čo bol dôvod, pre ktorý súd čiastočne priznal náhradu trov právneho zastúpenia navrhovateľovi a nepristúpil k tomu, že by mu náhradu trov konania nepriznal v celom rozsahu. Ako bolo zistené, odporkyňa je nezamestnaná, poberá čiastočný invalidný dôchodok, vo výške 172,10 eur. Odporkyňa sa stará o 2 maloleté deti, ktorých otcom, je navrhovateľ. Navrhovateľ bol zaviazaný prispievať na výživu detí výživným vo výške spolu 159,33 eur. Avšak napriek tomu, prispieva na výživu maloletých detí len vo výške 61,84 eur, čo potvrdil aj právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní dňa 21.01.2013. Podľa názoru súdu, by priznaním trov právneho zastúpenia v celom rozsahu došlo k situácii, že by odporkyňa nemusela byť schopná zabezpečiť starostlivosť o svoje deti. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd znížil o 50 % požadovanú odmenu advokáta, za jednotlivé úkony právnej služby. Pri rozhodovaní o znížení odmeny za právne zastupovanie, súd prihliadal aj na relatívnu jednoduchosť celého sporu, ale zohľadnil aj skutočnosť, že aj navrhovateľ, je invalidný dôchodca. Náhradu hotových výdavkov a súdneho poplatku, súd priznal v požadovanej plnej výške. Súd teda priznal navrhovateľovi náhradu trov, titulom právneho zastúpenia vo výške 261,45 eur, režijného paušálu spolu vo výške 38,33 eur a poplatku za návrh na začatie konania 116,- eur. Spolu súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia vo výške 475,74 eur aj s DPH.

Proti rozsudku okresného súdu, v časti výroku o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadal, aby odvolací súd, čo do napadnutej časti, zmenil rozsudok prvostupňového súdu tak, že odporkyňu zaviazže nahradiť mu trovy prvostupňového konania a to v plnej výške, v sume 790,08 eur, pretože podľa jeho názoru, rozhodnutie prvostupňového súdu, ktoré aplikujúc ust. § 150 O.s.p., zaväzuje odporkyňu k náhrade trov konania len v rozsahu 50%, nie je správne.

Svoje odvolanie odôvodnil tým, že jeho návrhu bolo v celom rozsahu vyhovené, pričom jemu vznikli trovy konania a právneho zastúpenia vo výške 790,08 eur. Podľa rozhodnutia súdu, by mu mali byť nahradené trovy konania len v rozsahu 50%, pričom aj on je plný invalidný dôchodca, zaviazaný prispievať na maloleté deti, výživným. Poukázal na to, že matka má vo vlastníctve byt na sídlisku Rozkvet, A. N., ktorý neprenajíma, ani v ňom nebýva, čím podľa jeho názoru, ukracuje ich spoločné deti o možný príjem. Preto

rozhodnutie súdu, o nepriznaní mu trov plnej výške, s odôvodnením relatívnej jednoduchosti celého sporu, je pre neho nepochopiteľný a uviedol, že odporkyňa finančné prostriedky má.

Odporkyňa v písomne podanom vyjadrení, k odvolaniu podanému navrhovateľom, poukázala na to, že je čiastočná invalidná dôchodkyňa tak, ako aj navrhovateľ, momentálne nezamestnaná, nemá finančné prostriedky na to, aby vyplatila trovy navrhovateľovi v plnej výške tak, ako to v rámci odvolania tento žiada. Uviedla, že z titulu vyporiadania BSM, mu doposiaľ uhradila sumu 6.000,- eur, zbytok finančných prostriedkov sa jej však nepodarilo doposiaľ nazhromaždiť, napriek tomu, že má snahu v čo najkratšej dobe, ho vyplatiť. Poukázala na spôsob správania navrhovateľa, ktorý po vyporiadaní BSM, nenechal v ich spoločnom byte ani posteľ, ani práčku, takže bola odkázané všetko si kúpiť sama, deti nemali ani detskú izbičku, nebola to ona, kto prepísal svoje majetky na tretie osoby, aby nemuseli byť predmetom vyporiadania BSM a hlavne poukázala na to, že to nebola ona, kto vybral staršej dcére V. jej vkladnú knižku, ktorú jej založili, pri narodení. Poukázala na to, že napriek tomu, že bol zaviazaný navrhovateľ súdnym rozhodnutím, aby tieto finančné prostriedky dieťaťu vrátil, doposiaľ to neurobil. Ďalej poukázala na jeho konanie, spočívajúce v tom, že býva v Žiline v byte, ktorý je v skutočnosti jeho bytom, avšak v dedičskom konaní, tento formálne previedol na svoju sestru z dôvodu, aby nemal žiadne majetky, nemal z čoho platiť výživné na maloleté deti pochádzajúce z manželstva, čím tieto ukracuje a je to ona samotná, ktorá sa musí o deti postarať a zabezpečovať ich potreby. Podľa jej názoru, cieľom tohto konania odporcu, bolo robiť tak zle jej, ako aj maloletým deťom, súdiť sa, čo však pre ňu, ako samoživiteľku, sú nadbytočne použité finančné prostriedky, ktoré by mohli byť použité, v prospech maloletých detí.

Následne po písomnom vyjadrení, odporkyňa podaním, doručeným prvostupňovému súdu dňa 21.03.2013, podala odvolanie proti rozsudku, z obsahu ktorého vyplýva, že žiada jeho zmenu odvolacím súdom tak, aby navrhovateľov návrh vo veci samej, na zaplatenie úrokov z omeškania, bol zamietnutý a to s poukazom jednak na správanie navrhovateľa spočívajúce v tom, že neplatí riadne a pravidelne výživné na maloleté deti, čo musela zabezpečovať ona sama, ako aj s poukazom na jej nemajetnosť, v dôsledku ktorej skutočnosti, nebola schopná v riadnom termíne, zaplatiť navrhovateľovi titulom vyporiadania BSM sumu, na ktorú ju zaviazal prvostupňový súd. Poukázala na to, že je to výlučne navrhovateľ, ktorý sa domáha ochrany svojich práv, nepozera však pritom na práva jej, ani na práva maloletých detí, pochádzajúcich z manželstva.

Navrhovateľ k odvolaniu odporkyne, písomné vyjadrenie nepodal.

Krajský súd, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p., v medziach podaného odvolania navrhovateľom a jeho dôvodov a zistil, že rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, vo výroku o náhrade trov konania, je vecne správny a preto ho čo do tejto časti, za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil. O odvolaní navrhovateľa rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p..

Odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci, je rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti vecne správny, jeho odôvodnenie zodpovedá kritériám v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd sa s odôvodnením rozhodnutia v napadnutej časti identifikuje, preto na tieto dôvody podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., poukazuje.

Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia prvostupňového súdu v napadnutej časti dodáva:

Zák. ust. § 150 ods. 1/ O.s.p., predstavuje odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok (§ 142), aj zo zásady zo zodpovednosti za zavinenie a náhodu (§ 147 O.s.p.). Podľa neho, súd výnimočne nemusí priznať náhradu trov konania celkom, alebo sčasti, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešného účastníka, nahradiť trovy konania úspešnému účastníkovi. Použitie tohto ustanovenia, negatívne dopadá na účastníka, ktorý by inak mal právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu, musí aplikácia daného ustanovenia, zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Okolnosti hodné osobitného

zreteľa, zákon neuvádza ani exemplifikatívne, to však neznamená, že tým vytvára priestor na voľnú úvahu súdu. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa, musí súd prihliadať na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania (teda nielen toho účastníka, ktorého by podľa všeobecných ustanovení zťažovala povinnosť nahradiť trovy konania, ale aj toho účastníka, ktorého majetková sféra by bola výnimočným nepriznaním náhrady trov konania dotknutá) a všímať si aj okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoje, v tomto konaní. Hranice sudcovskej úvahy, sú dané účelom právnej úpravy náhrady trov konania, ktorá jej nepriznanie úspešnému účastníkovi, pripúšťa len ako výnimku zo všeobecného procesného princípu zodpovednosti za výsledok sporového konania (§ 142 ods. 1 O.s.p.). Dôvodom spočívajúcim v pomeroch účastníkov, je napr. skutočnosť, že sa účastník, ktorý nemal úspech vo veci, ocitne v tak závažnej sociálnej, alebo majetkovej situácii, ktorá predstavuje dôvod hodný osobitného zreteľa. Ust. § 150 O.s.p. má slúžiť na odstránenie neprímeranej tvrdosti, teda inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre účastníkov konania.

Odvolací súd v preskúmvanej veci dospel k záveru, že prvostupňový súd postupoval správne, keď využil svoje právo, aplikovať na náhradu trov konania ust. § 150 O.s.p., čo predstavovalo odchylenie sa, zo zásady zodpovednosti za výsledok konania a navrhovateľovi, ako úspešnému účastníkovi v konaní, priznal náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia len sčasti a to s poukazom na existenciu okolností hodných osobitného zreteľa na strane odporkyne, spočívajúcich v tom, že táto je čiastočná invalidná dôchodkyňa, výška jej dôchodku predstavuje sumu 172,10 eur, je nezamestnaná, výlučne sama sa stará o dve maloleté deti pochádzajúce z manželstva s navrhovateľom, ktorý napriek tomu, že bol zaviazaný prispievať na výživu svojich maloletých detí výživným, vo výške 159,33 eur, prispieva vo výške nižšej a to len v rozsahu 61,84 eur, čo má samozrejme za následok, že prevažná časť zodpovednosti za zabezpečenie odôvodnených potrieb vo vzťahu k maloletým deťom, je na pleciach odporkyne. Je pravdou, že čiastočným invalidným dôchodcom je aj navrhovateľ, avšak vzhľadom na to, že tento nemá zverenú do osobnej starostlivosti maloleté deti pochádzajúce z manželstva, nepodielal sa na zabezpečení ich výživy a odôvodnených potrebách ani v rozsahu, stanovenom mu súdom, je zrejmé, že zaplatenie náhrady trov konania v celom rozsahu, vzhľadom na aktuálne majetkové pomery odporkyne, by nepriaznivo zasiahlo do jej majetkovej sféry, preto za týchto okolností, je podľa názoru odvolacieho súdu spravodlivé, aby odporkyňa znášala náhradu trov konania len v rozsahu, ako to určil prvostupňový súd. Rovnako nemožno nepríhliadnuť aj na skutočnosť, že predmetom konania bolo uplatnené právo navrhovateľa na zaplatenie úroku z omeškania z dôvodu, že odporkyňa sa dostala do omeškania s vyplatením jeho podielu na majetku BSM, ktorý nadobudli počas trvania manželstva, pričom na tomto omeškaní sa nepriamo podieľal aj samotný navrhovateľ, ktorý v dôsledku skutočnosti, že si riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť spôsobil, že náklady na zabezpečenie potrieb maloletých detí, musela v prevažnej miere a to aj za navrhovateľa, suplovať odporkyňa, v dôsledku čoho je potom zrejmé, že vzhľadom na svoje pomery, nebola schopná v stanovenej lehote, výplatu z majetku BSM, navrhovateľovi poukázať.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd rozsudok okresného súdu, v napadnutej časti, vo výroku o náhrade trov konania, za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, ako vecne správny.

Pokiaľ ide o odvolanie podané odporkyňou, ktorým napádala rozsudok okresného súdu v celom rozsahu, teda vo veci samej, ako aj do výroku o náhrade trov konania, predtým, ako odvolací súd pristúpil k vecnému preskúmaniu, v dôsledku podaného odvolania odporkyňou zisťoval, či odvolanie bolo podané včas a to z hľadiska možného postupu, podľa ust. § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p..

Z ust. § 204 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa ust. § 57 ods. 1 O.s.p., do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti, určujúcej začiatok lehoty.

Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov, alebo rokov, sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu, alebo sviatok, je posledným dňom lehoty, najbližší nasledujúci pracovný deň (§ 57 ods. 2 O.s.p.).

Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty, urobí úkon na súde, alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 57 ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

V danom prípade, v preskúmvanej veci, z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že napadnutý rozsudok okresného súdu, bol doručený odporkyňi dňa 28.02.2013, pričom rozsudok obsahoval správne poučenie o odvolacej lehote a o tom, komu sa odvolanie podáva. Zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania odporkyňou, začala tejto plynúť dňa 01.02.2013 a jej posledný deň pripadol na 15.03.2013, čo bol pracovný deň. Odporkyňa podala odvolanie osobne do podateľne prvostupňového súdu, dňa 21.03.2013, teda po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty, na podanie odvolania. Odvolanie, bolo preto podané oneskorene.

S poukazom na vyššie uvedenú skutočnosť, preto súd odvolanie odporkyne smerujúce proti rozsudku prvostupňového súdu, ako oneskorene podané odmietol, postupom podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p., pričom sa vecnou správnosťou rozsudku súdu prvého stupňa, v intenciách odporkyňou podaného odvolania, t.j. čo do veci samej, nezaoberal.

Vzhľadom na to, že v odvolacom konaní, boli obaja účastníci konania úspešní len čiastočne, vo vzťahu k navrhovateľom podanému odvolaniu, bola úspešná odporkyňa, pričom táto na druhej strane nemala úspech vo vzťahu k ňou podanému odvolaniu, preto o trovách odvolacieho konania, súd rozhodol za použitia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojitosti s § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e p r í p u s t n é .